

عنوان مقاله:

بررسی نگرش مدرنیته به معماری پایدار با تأکید بر آثار دیوید چیپرفیلد

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

میلا محمد - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

نسیم خانلو - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شرق

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، امروزه از بحث برانگیزترین موضوعات در معماری است و نظریات گوناگونی در این زمینه ارائه شده است. ولی به طور کلی معماری پایدار را می توان روشی از معماری دانست که نسبت به ویژگیها و شرایط محیطی مکانی پاسخگو است و از قابلیت های بستر خود در راستای ایجاد شرایط محیطی مطلوب استفاده بهینه می نماید و کمترین صدمات را بر محیط زیست دارد. علاوه بر این نسبت به تغییرات شرایط و نیاز ها انطباق پذیر و تداوم پذیر است و به عبارت دیگر معماری منحصر به فردی است که ضمن توجه به نیازهای زیبتا شناسی با ظرفیتهای با ظرفیتهای اکولوژی بستر خود نیز منطبق است. دیوید چیپرفیلد از جمله معمارانی است که توجه به محیط زیست در راستای عملکرد را جزء اصول کار خود قرار داده و در زمینه معماری عملکرد گرا فعالیت می کند. یکی از تخصص های او در معماری اقلیمی و بومی ساختمانهای بلند مرتبه است که در دهه های اخیر با توجه به افزایش جمعیت و قیمت زمین راه حلی برای حفظ زمین طبیعی به شمار میرود. یکی از مین، راه حلی برای حفظ زمین طبیعی به شمیمار می روند. یای از ویژگیهای کار چیپرفیلد هماهنگی ساختمان با سایت و زمین طراف است که باعث می شود ساختمان به جای غله بر زمین، هماهنگ و یا پارچه و در ارتهاطی قوی با آن پدید آید. دراین مقاله به شرح معماری پایدار و معرفی بررسی آثار دیوید چیپرفیلد در این راستا پرداخته خواهد شد

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، دیوید چیپرفیلد، اکولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/523595>

